

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA CIVILĂ NR.5225

Şedinţa Publică din data de 04 noiembrie 2016

Curtea compusă din:

PREȘEDINTE: [REDACTAT]
JUDECĂTOR: [REDACTAT] ȘICU VASILE
JUDECĂTOR: [REDACTAT] VIȘAN DOINA
GREFIER: [REDACTAT] GHEORGHE MIHAI

Pe rol se află soluționarea recursului formulat de recurrentul - reclamant, **BURLACU VALERE - CABINET DE AVOCAT**, împotriva sentinței civile nr. 2801/27.04.2016, pronunțată de Tribunalul București - Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 42637/3/2015, în contradictoriu cu intimata-părătă DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BUCUREȘTI – COMISIA DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR și ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE SECTOR 4 BUCUREȘTI, având ca obiect – „*contestație act administrativ fiscal*”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, în ordinea listei, a răspuns recurrentul reclamant **BURLACU Valere**, personal, lipsind intimării părăți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței faptul că dosarul se află la prim termen de judecată.

Recurrentul reclamant, personal, solicită proba cu înscrișuri.

Curtea încuviințează recurrentului reclamant proba cu înscrișuri, ca fiind concludentă, pertinentă și utilă cauzei.

Recurrentul reclamant, personal, depune la dosar un set de acte, reprezentând fișă sintetică totală, și arată că nu mai are alte cereri de formulat în cauză.

Curtea, nemaifiind cereri de formulat, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra recursului.

Recurrentul reclamant, personal, solicită admiterea recursului aşa cum a fost formulat, casarea sentinței recurate cu reținere, și rejudecând, în principal să admiteți excepția prescripției dreptului material la acțiune privind creația fiscală generatoare a litigiului pentru suma de 5309 lei datorată și accesoriile subsecvente generate în cel de-al doilea titlu de creață fiscală contestat. În cazul în care se va respinge această excepție să se constate nulitatea absolută a ambelor decizii de impunere pentru neîndeplinirea condițiilor de fond și de formă prev. de art.43 alin.2 cpc, iar în ipoteza în care se va respinge și acest capăt de cerere, să se ia act că toate sumele au fost achităte integral.

Cu privire la excepția prescripției dreptului material, recurrentul reclamant arată că de la data de 02.08.2010 până la data emiterii deciziilor de impunere atacate, cabinetul său nu a figurat cu vreo datorie, astfel că termenul de prescripție de 5 ani al creațelor pretinse au început să curgă de la data de 01.01.2007 și s-a împlinit la 01.01.2012.

Cu privire la fondul cauzei, recurrentul reclamant susține că deciziile de impunere sunt netemeinice și nelegale că până în anul 2014 a nu a figurat în evidențele fiscale cu datorii, până când și-a schimbat sediul din sectorul 4 în sectorul 5, susținând că dosarul trebuia transmis în 30 de zile, ori acesta a fost înaintat după 8 luni, în decembrie 2014, autoritatea fiscală

neprezentându-i nici un document din care să rezulte eroarea din evidență cu privire la [REDACTAT]

Concluzionează recurrentul reclamant, personal, prin a solicita admiterea recursului aşa cum a fost formulat.

Curtea rămâne în pronunțare asupra recursului.

C U R T E A

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București - Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal sub numărul de mai sus, reclamantul Burlacu N. Valere - Cabinet de Avocat a chemat în judecată pe Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București - Comisia de soluționare a contestațiilor și Administrația Finanțelor Publice Sector 4 București solicitând: anularea deciziei nr. 363/15.05.2013 și pe cale de consecință constatarea nulității Deciziei nr. [REDACTAT] din cauza neîndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de art. 43 alin. 2 Cod procedură fiscală precum și a deciziei referitoare le obligațiile de plată accesoriile nr. [REDACTAT] În subsidiar a solicitat anularea Deciziei nr. [REDACTAT] și să se constate prescrisă obligația de plată a sumei de [REDACTAT] lei cu titlu TVA și a accesoriilor aferente sau să se constate că această sumă este deja achitată; exonerarea de la plata sumei de [REDACTAT] lei cu titlu de dob. și pen.TVA – dobândă TVA și a sumei de [REDACTAT] lei, debite fiscale nedatorate. Tot în subsidiar a solicitat anularea parțială a deciziei nr. [REDACTAT] pentru următoarele sume: [REDACTAT] lei dobânzi și penalități de întârziere acrente TVA și [REDACTAT] lei sumă ce derivă ca și obligație de plată din Declarația nr. 1/23.01.2007, document necomunicat încă.

În motivare a arătat că soluția comisiei de soluționare a contestațiilor este neîntemeiată întrucât nu s-a pronunțat cu privire la proveniența debitului, data scadenței, modul de calcul al accesoriilor, temeiurile în fapt și în drept, nu a menționat plățile făcute de reclamant, nu este menționat debitul asupra căruia s-au calculat accesoriile de [REDACTAT] lei, nu este indicat pentru fiecare categorie de debit temeiul de drept care să justifice stabilirea obligației fiscale principale. Răspunderea fiscală a contribuabilului nu se poate stabili atunci când creația fiscală scadentă și neachitată nu a fost generată de fapta acestuia ci ca urmare a unor erori din sistemul informatic. Pretinsa creația de [REDACTAT] lei scadentă la 01.01.2007 și implicit pentru totalitatea accesoriilor aferente s-a împlinit termenul de prescripție prevăzut de codul de procedură fiscală. În fișă sintetică totală, editată în sistem informatic și remisă reprezentantului fiscal la 27.11.2013 obligațiile fiscale erau achitate integral. Nu există vreo somație, notificare sau titlu executoriu emis în perioada 01.01.2007-20.08.2014 din care să rezulte existența creației fiscale de [REDACTAT] lei.

2. Poziția procesuală a părții

Legal citați părții nu au formulat întâmpinare.

3. Aspecte procesuale

Instanța a încuviințat ambelor părți proba cu înscrisuri, în cadrul căreia reclamanta a atașat înscrisurile la care a făcut referire în cererea de chemare în judecată. De asemenea, intimata a depus, la solicitarea instanței în baza art. 13 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, documentația care a stat la baza emiterii actelor contestate.

Prin sentința civilă nr. 2801/27.04.2016, Tribunalul București a respins acțiunea, ca neîntemeiată.

În motivare, prima instanță a arătat că prin Decizia de impunere nr. [REDACTAT] (fila 159 și anexă fila 148) au fost stabilite sumele de [REDACTAT] lei TVA debit, [REDACTAT] lei dobândă TVA și [REDACTAT] penalitate de întârziere TVA. Au fost indicate obligațiile înregistrate eronat, obligațiile corectate și diferențele în plus.

Prin Decizia nr. [REDACTAT] din 20.08.2014 (fila 160) au fost stabilite obligații de plată accesoriile în quantum de [REDACTAT] lei compuse din: impozit pe veniturile din salarii, accesoriile aferente TVA, contribuții diverse (anexa fila 37 și urm.)

Împotriva deciziei de impunere reclamantul a formulat contestație care a fost admisă în parte prin decizia nr.363/15.05.2015 (fila 132) în sensul că a fost desființată în parte decizia nr. 1406464/20.08.2014 pentru suma de [REDACTAT] lei reprezentând accesoriile impozitului pe salarii și contribuțiile sociale.

Constată Tribunalul faptul că suma de [REDACTAT] lei TVA imputată reclamantului reprezintă TVA aferent Trimestrului III 2006 (a se vedea în acest sens fila 158 raportat la nota privind corecția erorilor din documentele de plată nr. 1406464/09.12.2007 – fila 156).

Din cuprinsul deciziei de soluționare a contestației (fila 137) se precizează că începând cu luna ianuarie 2007 s-a trecut de la CNP la CF iar declarația lunii decembrie 2006 s-a depus pe CIF în loc de CNP iar plățile efectuate tot pe CIF în loc de CNP iar organul fiscal a procedat la întocmirea notei arătate anterior privind corecția erorilor. După valorificarea notei de corecție de către Trezoreria Sector 4 cu nota contabilă nr. 2009/17.12.2007, în situația analitică nota de corecție nu a fost închisă conform actului administrativ fiscal, rămnând pe coloană de diferență suma de [REDACTAT] lei.

Ulterior, la data de 23.07.2010 reclamantul a depus sub nr. [REDACTAT] decontul de TVA aferent trimestrului II/2010 prin care s-a constituit o creață fiscală cu titlu de TVA în sumă de [REDACTAT] lei din care reiese suma de [REDACTAT] lei ca sold negativ aferent TVA din perioada precedentă pentru care nu s-a solicitat rambursarea.

La data de 02.08.2010 organul fiscal a emis titlu executoriu nr.2070013 pentru suma de [REDACTAT] lei aferentă TVA, sumă ce a fost achitată ulterior prin chitanța nr. [REDACTAT] 1/19.08.2010.

Sintetizând, din culpa organului fiscal, deși fusese încheiată o notă de corecție, plata sumei de [REDACTAT] lei deși viza debite anterioare lunii ianuarie 2007 a rămas înregistrată pe CIF și a apărut ca debit achitat în plus. Aceasta este și motivul pentru care la 23.07.2010 reclamantul a depus un decont pentru o sumă corectă dar organul fiscal a emis un titlu executoriu pentru suma din care s-a scăzut [REDACTAT] lei plus [REDACTAT] lei sold negativ, debit ce a fost ulterior achitat.

Așadar, suma de [REDACTAT] lei achitată de reclamant pentru debitul aferent anului 2006 nu a fost imputată de către organul fiscal debitului corespunzător ci pentru perioada ulterioară, când înregistrare s-a realizat pe CIF.

Nu poate fi reînțintă incidența prescripției atât timp cât aceasta a fost întreruptă (art.92 Cod procedură fiscală) la 23.07.2010 prin depunerea de către reclamant a decontului TVA aferent semestrului II 2010 care cuprindea o sumă corectă, acest aspect echivalând cu recunoașterea debitului anterior (fila 29 vol.1).

Așadar sumele reprezentând TVA și accesoriile aferente TVA explicitate conform anexei de la fila 148 au fost în mod corect stabilite.

Prin de aceste considerente, tribunalul observă că toate apărările formulate sunt neîntemeiate, motiv pentru care a respins în tot cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul, solicitând casarea acesteia și admiterea acțiunii.

In motivare, recurrentul reclamant a aratat că sentința a fost data cu incalcarea spiritului și literei art. 43 alin. 2 Cod procedura fiscală.

Din simpla lecturare a sentinței atacate și a cererii de chemare în judecată se poate observa că ușurință că instanța de fond, la fel ca și Comisia de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.R.F.P. București, nu s-a/au pronunțat asupra motivului vizand NULITATEA Deciziilor nr. [REDACTAT] și nr. 1406465/20.08.2014, nulitate ce solicită a se constata prin hotărare cu ocazia rejudicării cauzei în fond pentru următoarele considerente:

A) NU s-a pronunțat asupra motivului vizand NULITATEA DECIZIILOR nr. 1406464/20.08.2014 și nr. 1406465/20.08.2014 emise de Administrația Financiară Sector 4 cu nesocotirea spiritului și literei art.43 alin.2 Cod procedură fiscală, nulitate ce solicită a se constata prin hotărârea ce o veți pronunța pentru că:

- Nu se menționează în mod expres/implicit „proveniența” debitului de [REDACTAT] lei pe care l-a datora cu titlu de TVA, neindicându-se titlul de creață în baza căruia a fost stabilit;
- Nu se menționează data scadentei debitului respectiv;

- Nu se menționează data de la care a început să se calculeze „dobânzi și penalități de întârziere”, perioada de calcul/numărul zilelor de întârziere, dobanda/penalitatea aplicată, data pană la care s-au calculat;

- Nu se menționează în ce a constat culpa/vinovăția sa în crearea acelui debit și, mai ales, a „accesoriilor”, în condițiile în care, de fiecare dată, și-a achitat obligațiile fiscale ce i-au revenit din proprie inițiativă, inclusiv penalitățile atunci cand s-au depășit termenele limită impuse de legislația fiscală;

- Nu se indică temeiurile de drept și de fapt ce au determinat efectuarea „corecțiilor evidenței fiscale” și emiterea deciziei contestate.

- Nu se menționează numerele și datele documentelor ce atestă plătile făcute de reclamant, date în funcție de care să se poată determina cu exactitate perioadele de calcul ale „dobanzilor” și „penalităților de întârziere” în funcție de care să se poată pronunța asupra corectitudinii pretinselor debite;

- Nu se menționează în mod expres/explicit care este debitul asupra căruia s-au calculat/stabilit „dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în quantum de [REDACTAT] lei, situație ce face IMPOSSIBILĂ verificarea unei posibile „suprapunerii/dublări a „creanței” susmenționate cu cea consemnată/stabilită CU ACELAȘI TITLU și prin Decizia nr. [REDACTAT] 20.08.2014;

- Nu se indică, pentru fiecare categorie de impozit/taxă/contribuție temeiul de drept care să justifice stabilirea obligației fiscale principale și, implicit, accesorie pentru a ne putea pronunța asupra legalității titlului de creanță susmenționat.

Într-un asemenea context, este mai mult decat evident că, în mod logic și logic, este practic imposibil completului investit cu judecata prezentului recurs să analizeze legalitatea și, mai ales, temeinicia celor două acte administrative și, respectiv, a actului administrativ-jurisdicțional atacat prin formularea cererii de judecată, ceea ce ar trebui să antreneze, din punctul sau de vedere, casarea sentinței atacate și rejudecarea cauzei în fond, după administrarea de probe în completarea celor existente la dosarul de fond.

II SENTINTA ATACATA A FOST DATĂ CU ÎNCĂLCAREA SPIRITULUI SI LITEREI art.91 COD PROCEDURĂ FISCALĂ

2.1. Pentru a respinge EXCEPȚIA PRESCRIPTIEI DREPTULUI MATERIAL LA ACTIUNE instanța de fond, însușindu-și în mod mecanicist punctul de vedere al parantei din cuprinsul actului administrativ-jurisdicțional atacat, a reținut că o asemenea măsură procedurală s-ar fi impus și adoptată deoarece:

- Deși intimata ar fi valorificat „nota de corecție” nr. [REDACTAT]/06.12.2007 cu „nota contabilă nr. [REDACTAT] 12.2007”, fără însă ca în „situația analitică” să se fi operat acest lucru, rămânând pe coloana de diferență „credit Cabinet”, nu ar avea nici o relevanță în ceea ce privește curgerea termenului de prescripție;

- De asemenea, faptul că prin Titlul executoriu nr. [REDACTAT]/02.08.2010 emis de intimata-părâtă aceasta a făcut compensarea creanței recurrentului-reclamant în quantum de [REDACTAT] lei cu suma echivalentă datorată de acesta bugetului de Stat cu titlu de TVA aferentă Trimestrului II 2010, creanță fiscală corect consemnată în Decontul TVA depus cu nr. [REDACTAT] 23.07.2010, nu ar avea vreo relevanță în curgerea termenului de prescripție.

Motivarea instanței de fond astfel sintetizată urmează a fi cenzurată/înlăturată, cu consecința admiterii recursului așa cum a fost formulată deoarece:

- Printr-o normă de ordine publică, imperativă și de strictă interpretare, inserată în art.215 alin.1 Cod procedură fiscală, termenul de prescripție al executării oricărei creanțe fiscale, indiferent de actul prin care acesta se constituie/înregistrează în evidențele organului fiscal, este de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acel drept.

Din lecturarea Deciziilor de impunere nr. [REDACTAT]/20.08.2014 și nr. [REDACTAT] 20.08.2014, emise de Administrația Financiară a Sectoului 5, rezultă că pretinsa creanță fiscală în quantum de 5309 lei ar fi devenit certă, lichidă și exigibilă la data de

"dobjinzi" și "penalitate"

17.12.2007 cand s-ar fi întocmit/emis Nota contabilă nr. [REDACTAT] aşa cum reține şi instanţa de fond în considerentele sentinţei recurate, de la acea dată calculându-se dealtefel şi „obligaţiile de plată accesoriilor”;

Instanţa de fond a nesocotit faptul că în întreaga perioadă cuprinsă între data de 17.12.2007 – cand s-ar fi întocmit Nota contabilă nr. [REDACTAT] prin care s-ar fi făcut „corecţia” creanţei reclamantului în cuantum de [REDACTAT] lei cu un pretins debit al acestuia în acelaşi cuantum - si data de 20.08.2014 – cand s-a emis cele două decizii de impunere contestate- nu s-a emis de către organul fiscal nici un act care să fi întrerupt cursul prescripţiei aşa cum rezultă cu forţă de convingere a evidenţei chiar şi numai din simpla lecturare a probelor administrate în cauză. cu referire specială la:

- În „Fişele sintetice totale” ale reclamantului acesta a figurat ca având o creanţă certă, lichidă şi exigibilă în cuantum de [REDACTAT] lei faţă de Bugetul general consolidat al Statului încă de la data de 01.01.2007;

- Titlul executoriu nr. [REDACTAT] 13/02.08.2010, prin care Administraţia Fianciară a Sectorului 5 compensează, din proprie iniţiativă, în baza documentelor/evidenţelor proprii, creanţa de [REDACTAT] lei cu care Cabinetul nostru apărea înregistrată drept creditor încă din decembrie 2007 în ”Fişa sintetică totală” cu debitul fiscal în acelaşi cuantum prin scădere a acestuia din suma de [REDACTAT] lei datorată cu titlu de TVA aferent Trimestrului II 2010, conform Decontului de TVA înregistrat sub nr. [REDACTAT] 23.07.2010;

- De la data compensării susmentionate, efectuată la 02.08.2010, şi până la data emiterii Deciziilor de impunere nr. 1406164 și nr. 1406163 contestate, Cabinetul de Avocat Burlacu N. Valere nu a apărut înregistrat în evidenţele Administraţiei Financiare Sector 4 cu vreo datorie faţă de Bugetul general consolidat al Statului, certificatele fiscale eliberate la solicitarea sa dovedind indubitabil această situaţie de fapt.

- Într-un asemenea context, este mai mult decât evident că **TERMENUL DE PREScripţIE DE 5 ANI AL CREAŃELOR PRETINSE DE RECLAMANTĂ A ÎNCEPUT SĂ CURGĂ DE LA DATA DE 01.01.2007 ŞI S-A ÎMPLINIT LA 01.01. 2012;**

- Înținand cont de faptul că *înarea incorectă de către organul fiscal a evidenţelor contabile privind creanţele şi datoriile/debitele Bugetului general consolidat al Statului faţă de contribuabilii datorati, după caz, acestora, culpa prepuşilor intimaŃilor-părăŃi nepuŃând fi imputabilă recurrentului* nu poate constitui un caz de intrerupere/suspendare a cursului prescripŃiei enumerate în *cuprinsul art.216-217 Cod procedură fiscală*, urmează ca, la rejuðecarea cauzei în fond, SĂ SE ADMITA EXCEPTIA PREScripŃIEI DREPTULUI MATERIAL LA ACTIUNE ŞI, pe cale de consecinŃă, ADMITÂND ACTIUNEA INTRODUCTIVĂ SĂ SE ANULEZE DECIZIA nr. 363/15.05.2015 EMISĂ DE D.G.R.F.P. BUCUREŞTI ŞI, implicit, DECIZIILE DE IMPUNERE nr. [REDACTAT] și nr. [REDACTAT] 20.08.2014 EMISE DE ADMINISTRAŃIA FINANCIARĂ A SECTORULUI 5, cu repunerea părŃilor în situaŃia anterioară.

Examinand recursul formulat de recurrentul reclamant, Curtea retine ca prin Decizia de impunere nr. 14064/20.08.2014 (fila 159 și anexă fila 148) au fost stabilite sumele de [REDACTAT] lei TVA debit, [REDACTAT] lei dobânda TVA și [REDACTAT] penalitate de întârziere TVA. Au fost indicate obligaŃiile înregistrate eronat, obligaŃiile corectate și diferenŃele în plus.

Prin Decizia nr. 14064/20.08.2014 (fila 160) au fost stabilite obligaŃiile de plată accesoriile în cuantum de [REDACTAT] lei compuse din: impozit pe veniturile din salarii, accesoriile aferente TVA, contribuŃii diverse (anexa fila 37 și urm.)

Împotriva deciziei de impunere reclamantul a formulat contestaŃie care a fost admisă în parte prin decizia nr.363/15.05.2015 (fila 132) în sensul că a fost desfiŃnată în parte decizia nr. 14064/20.08.2014 pentru suma de [REDACTAT] lei reprezentând accesoriile aferente impozitului pe salarii și contribuŃiile sociale.

Suma de [REDACTAT] lei TVA imputată reclamantului reprezintă TVA aferent Trimestrului III 2006.

Din cuprinsul deciziei de soluționare a contestației (fila 137) se precizează că începând cu luna ianuarie 2007 s-a trecut de la CNP la CF iar declarația lunii decembrie 2006 s-a depus pe CIF în loc de CNP iar plățile efectuate tot pe CIF în loc de CNP iar organul fiscal a procedat la întocmirea notei arătate anterior privind corecția erorilor. După valorificarea notei de corecție de către Trezoreria Sector 4 cu nota contabilă nr. [REDACTAT]/17.12.207, în situația analitică nota de corecție nu a fost închisă conform actului administrativ fiscal, rămânând pe coloană de diferență suma de [REDACTAT] lei.

Ulterior, la data de 23.07.2010 reclamantul a depus sub nr. [REDACTAT] decontul de TVA aferent trimestrului II/2010 prin care s-a constituit o creanță fiscală cu titlu de TVA în sumă de [REDACTAT] lei din care reiese suma de [REDACTAT] lei ca sold negativ aferent TVA din perioada precedentă pentru care nu s-a solicitat rambursarea.

La data de 02.08.2010 organul fiscal a emis titlu executoriu nr. [REDACTAT] pentru suma de [REDACTAT] lei aferentă TVA, sumă ce a fost achitată ulterior prin chitanța nr. [REDACTAT] /19.08.2010.

Potrivit art.215 alin.1 Cod procedură fiscală, termenul de prescripție al executării unei creanțe fiscale, indiferent de actul prin care acesta se constituie/înregistrează în evidențele organului fiscal, este de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acel drept.

Din lecturarea Deciziilor de impunere nr. [REDACTAT]/20.08.2014 și nr. [REDACTAT]/20.08.2014, emise de Administrația Financiară a Sectorului 5, rezultă că creanță fiscală în quantum de [REDACTAT] lei ar fi devenit certă, lichidă și exigibilă la data de 17.12.2007 cand s-ar fi întocmit/emis Nota contabilă nr. [REDACTAT] așa cum reține și instanța de fond în considerentele sentinței recurate, de la acea dată calculandu-se obligațiile de plată accesorii.

Curtea consideră că între 17.12.2007, cand s-ar fi întocmit Nota contabilă nr. [REDACTAT] prin care s-ar fi făcut corecția creanței reclamantului în quantum de [REDACTAT] lei cu un debit al acestuia în același quantum și 20.08.2014, cand s-a emis cele două decizii de impunere contestate, nu s-a emis de către organul fiscal nici un act care să fi întrerupt cursul prescripției.

Prin titlul executoriu nr. [REDACTAT]/20.08.2010, Administrația Financiară a Sectorului 5 compensează, din proprie inițiativă, în baza documentelor/evidențelor proprii, creanța de [REDACTAT] lei cu care reclamantul apărea înregistrat drept creditor încă din decembrie 2007 în "Fișă sintetică totală" cu debitul fiscal în același quantum prin scăderea acestuia din suma de [REDACTAT] lei datorată cu titlu de TVA aferent Trimestrului II 2010, conform Decontului de TVA înregistrat sub nr. [REDACTAT] /23.07.2010.

Tinerea incorectă de către parata a evidențelor contabile privind creanțele și datoriile bugetului general consolidat al statului față de contribuabili, s-a datorat culpei angajatilor paratei și nu poate constitui un caz de întrerupere a cursului prescripției.

De aceea, termenul de prescripție de 5 ani a început să curgă la 1.01.2007 și s-a plinuit la 1.01.2012.

Ca urmare a prescripției intervenite în spina, Decizia nr. [REDACTAT]/20.08.2014 și Decizia nr. [REDACTAT]/20.08.2014 sunt lovite de nulitate.

Din aceste motive, în baza textelor de lege menționate, Curtea va admite recursul, va casa în tot sentința civilă recursata și, rejuudecând cauza, va admite acțiunea și va anula Decizia nr. 363/15.05.2015, emisă de parata DGRFP București, Decizia nr. [REDACTAT]/20.08.2014 și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. [REDACTAT]/20.08.2014, emise de parata Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

ADMITE recursul formulat de recurrentul - reclamant [REDACTAT] –
CABINET AVOCAT cu sediul în București, str. Grigore Romniceanu nr. 2, sector [REDACTAT]

~~în acorditate cu art. 137 din C.R.P.C. se preceză că începând cu 06-09-2016 și înainte de la datele de la care se aplică legea fiscală și procedură~~

împotriva sentinței civile nr. 2801/27.04.2016, pronunțată de Tribunalul București - Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 42637/3/2015, în contradictoriu cu intimata-părâtă **DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BUCUREȘTI** – **COMISIA DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR**, cu sediul în București, Str.Speranței nr.40, sector 2 și **ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE SECTOR 4 BUCUREȘTI**, cu sediul în București Str.Speranței nr.40, sector 2.

Cascază în tot sentința civilă recurată și rejudicând cauza.

ADMITE acuza.

Anulează Decizia nr.363/15.05.2015 emisă de DGRFP București. Decizia de impunere nr. [REDACTAT]/20.08.2014 și Decizia referitor la obligațiile la plată accesoriei nr. [REDACTAT] 20.08.2014.

DEFINITIVĂ.

Pronunțată în ședință publică, azi 04.11.2016.

PREȘEDINTE,

~~ANGUREANU DOINA~~

JUDECĂTOR,

~~BICU VASILE~~

JUDECĂTOR

~~VISCAN IRINA~~

GREFIER,

~~GEORGHE MIRAEZ~~

Tribunalul București
Secția a II-a Contencios
Administrativ și Fiscal
Judecător: ~~GRIGORE NICULESCU~~

Rez. jud. B.V./4 ex./22.11.2016

